DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV. ZATURDAG den 15den JULY, 1826. N. 28

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WM Lee.

MENGELINGEN.

De kunst, om zich in zynen post of ambt onwrikbaar staande te houden.

"Is men begerig, in een kortbegrip, den thans heerschenden geest des tyds in *Frankryk* te leeren kennen, zoo leze men de navolgende 26 artikelen, in een *Parysch Journaal* voorkomende, als *de kunst, om zich in zynen post of ambt onwankelbaar staande te houden.*"

Art. 1. Men moet eene mooye vrouw hebben, en niets van de geschenken zeggen, welke zy ontvangt.

2. Zyne kinderen niet naar eene school van wederkeerig onderwys (volgens *Pestalozzi*) zenden.

3. Nimmer de vertooning van *Moliere's Tartuffe* bywonen.

4. Niet op eenige inschryving ten behoeve der *Grieken* inteekenen.

5. Noch den *Constitutioneel* noch den *Courier Français* nahouden.

6. Eenen hoed *trois pour cent* dragen. (*)

7. Steeds van het gevoelen der ministers zyn.

8. Zich kunnen plooyen zoo als men 't hebben wil.

9. Geen vesper en avondgebeden in de kerk verzuimen. (†)

10. Zyne kinderen geestelyke liederen van buiten laten leeren. (‡)

11. De predikatien van den Heer S . . . bywonen.

12. Noch *Voltaires's* noch *Rousseau's* werken in zyne boekery plaatsen.

13. De portretten der huidige ministers in zyne spreekkamer hangen.

14. Nooit het koffyhuis van *Lemblin* bezoeken. (‡)

15. Gelegenheidsverzen in dagbladen laten drukken.

16. Geene gezangen van *Beranger kennen.*

17. Die van den Ridder de *Jacquelin* van buiten leeren.

18. Zyne chefs dikwyls ten middageten noodigen.

19. De eerste op zyn bureau zyn.

20. Alle byeenkomsten myden.

21. Geenerlei deel aan eenig liberaal gezelschap nemen.

22. Zynen hoed afnemen voor den Commissaris zyner wyk.

23 Niets koopen op een' Zon of feestdag. (**)

24 Niet op een ongewoon uur des avonds te huis komen.

25. Nimmer contrebande koopen.

26. Zynen hond, by zomerhitte, muilbanden. (††)

(*) Eene soort van kleinen manshoed, met een' hoogen, eenigzins puntigen bol en zeer kleinen rand, wiens ongevallige en ondoelmatige vorm inderdaad overeenkomstig is met dit ontwerp.

(†) In *Frankryk*, namelyk, verbreidt zich thans de geest der dweling en schynheiligheid in het godsdienstige, van voormalige tyden, dagelyks meer en meer, en de oude kloosters, met al derzelver heilloozen nasleep, hernemen van lieverlede hunne oude regten.

(‡) Zulke. welke alleen in zinledig lippengeprevel bestaan.

(‡) De verzamelplaats der Liberalen.

(**) Een *Joodsch* gebruik te *Parys*, met geenen *Christelyken* zin verbonden.

(††) Eene heilzame verordening, maar welke in den verleden zomer te *Parys* met eene zoo overdrevene gestrengheid werd gehandhaafd, dat zy byna eenen volksopstand had te weeg gebragt.

Luimige weigering van Hume.

Zoodanig had de *Geschiedenis van Engeland* door Hume zyne boekverkoopers verrykt, dat hy in *Schotland*, waar hy zich nu met een vry aanzienlyk vermogen had gevestigd, van genen de dringendste aanzoeken, vergezeld tevens van de allervoordeeligste aanbiedingen, ontving, om zynen arbeid voort te zetten. Aanvankelyk antwoordde Hume met allerlei uitvlugten; maar, voortdurend lastig gevallen, schreef hy hun, eindelyk, deze weinige regelen: "Uwe aanbiedingen kan ik niet aannemen, en daarvoor bestaan by my vier, uitnemend goede, redenen: *ik ben te oud, te zwaarlyvig, te lui, en te ryk.*"

De Fransche Geleerde ter Audientie

Toen de geleerde Ameilhon, als afgevaardigde van het Instituut, waarvan hy medelid was, voor de eerste maal ten gehoor by Napoleon verscheen, en den wensch te kennen had gegeven, dat de keizer hem mogt aanspreken, plaatste men hem zoodanig, dat hy in het oog moest vallen. De keizer sprak hem dan ook spoedig met de volgende woorden aan: Zyt gy niet Myn Heer Ancillon? "Ja Sire, Ameilhon." Bibliothecaris by St. Geneviève?" "Ja, Sire, by het Arsenaal." "Ik weet het, gy zyt de vervolger van de geschiedenis des Ottomanischen Ryks." "Ja, Sire, van de Geschiedenis des Oosterschen Ryks." By deze woorden verwyderde Napoleon zich, wrevelig over de vele vergissingen, waaraan hy zich schuldig maakte. Ameilhon, vereerd met de toespraak des keizers, zeide vol verrukking tot zynen buurman: "Het is ver wonderlyk; de keizer weet alles."

Snuggerheid der Egyptenaren.

Kort na zynen wederkeer uit *Egypte*, ten jare 1799, nam de generaal Bonaparte, het middagmaal by Gohier. Deze vroeg hem, welke van de uitvindingen der *Franschen* de bewoners van *Egypte* wel het meest had verrast.— "Juist daarnaar was ik ook nieuwsgierig," hernam Bonaparte, "en deed daarom die zelfde vraag aan een' der voornaamste *Imans* (geestelyken.) Hy antwoordde, dat zich de inboorlingen het meest verwonderd hadden, toen zy ons gelyktydig zagen en drinken tevens; en hy hoopte, dat men zich deze voortreffelyke gewoonte zou ten nutte maken."

Inkomsten der Spaansche Geestelykheid.

De aartsbisschop van *Toledo* heeft drie millioen livres (*Tournois*) jaarlyksch inkomen; die van *Valencia* 250.000 dukaten. De inkomsten der aartsbisschoppen van *Sevilië* en van *St. Jago* zyn nog aanzienlyker. De bisschop van *Murcia* heeft een inkomen van twee millioen realen, of 500,000 livres; en, naar dezen maatstaf, bezitten alle aartsbisschoppen, bisschoppen en domheeren ontzaggelyke rykdommen. Ook de kloosters zyn zeer ryk. Zoo bezitten de *Hieronymieten* in het *Escuriaal* een klooster, dat 700,000 livres (*Tournois*) aan inkomsten heeft.

Treurige waarheid.

De directeur van de *Italiaansche Opera te Parys* beklaagde zich dezer dagen over de verbazende jaarwedden, welke de Zangeressen Mainville-Fodor en Pasta voor een nieuw engagement vorderden. "Het is verschrikkelyk!" zeide hy: "Voor 30.000 franks, ten allermeeste, kan men zoo veel *stemmen* in de Kamer der Afgevaardigden bekomen als men slechts wil; terwyl men voor het *Italiaansche* Tooneel verpligt is, dezelve met 60,000 franks te betalen."

Alexander bezoekt eene Wolspinnery.

Ik was te *Aken* tydens het Congres. (Dus verhaalt een correspondent van het *Engelsche* tydschrift *the Examiner*) Keizer Alexander wandelde dikwyls in den vroegen morgen in de omstreken der stad. Ik ontmoette hem, op zekeren dag, vroegtydig in het fraaye bosch, genoemd *het bosch van Paulina*, de geliefkoosde wandelplaats der prinses Pauline Borghese, Napoleon's zuster, wanneer zy de wateren gebruikte. Hy was gekleed in eene eenvoudige blaauwe *frac*. Na my by het aanspreken een' goeden morgen gewenscht te hebben, vroeg hy my, of ik hem den naam konde zeggen van den eigenaar van een groot, nieuw gebouw, digt aan het bosch, hetwelk hy my met zyn' rotting aanwees. Ik voldeed aan zyne nieuwsgierigheid, hem onderrigtende, dat het eene Wolspinnery was, en dat de eigenaar, dien ik kende, Ludwig heette. Hy vroeg my vervolgens, of er voor hem gelegenheid zyn zoude, deze fabryk te bezigtigen, daar byvoegende, dat hy *Aide de camp* was van den keizer van *Rusland*. Ik bood aan, hem derwaarts te geleiden, en hy nam mynen voorslag gretig aan. Toen wy het gebouw naderden, ontmoette ons de heer Ludwig, wien ik verlof vroeg voor den vreemdeling, die my verzelde, om zyne fabryk te bezigtigen. De heer Ludwig, die even zoo goed als ik wist, dat deze vreemdeling keizer Alexander was, eerbiedigde zyn *incognito*, en geleidde hem naar zyne fabryk, hem achtervolgens al de werkplaatsen zien latende, waarmede omtrent twee uren verliepen. De keizer nam daarna by denzelven een ontbyt aan, bestaande eenvoudig uit koffy, brood en boter. Het vertrek, waar hetzelve werd gehouden, was versierd met prenten, onderscheidene wapenfeiten van Napoleon voorstellende, en op eene van welke diens zamenkomst met Alexander op den *Niemen* was afgebeeld. Deze prent trok byzonder de aandacht des keizers. Na dezelve eenige oogenblikken te hebben aangestaard, zeide hy: "Het is waar, het is waar: maar waarom deed hy ook niet zoo op de *Loire*, in 1815, in plaats van zich aan de *Engelschen* over te geven? Hy had dit kunnen doen, en, zoo hy het gedaan had, zou hy nog misschien keizer der *Franschen* zyn." "Maar," merkte de heer Ludwig aan, het huis van *Bourbon*?"—"Het huis van *Bourbon*!" antwoordde de keizer met levendigheid; "ja, gy hebt gelyk, dit was toen een hinderpaal; maar hy had het kunnen doen in 1814, wanneer de Bourbons by den oorlog nog in geene aanmerking kwamen." Toen de keizer afscheid nam van den heer Ludwig, bedankte hy hem beleefdelyk voor deszelfs heusch onthaal, en, over eene binnenplaats gaande, ontmoette hem een dozyn werklieden, die hem herkenden, en hem, tot driewerf toe, begroetten met het geroep: "Leve de keizer!" Alexander scheen eenigzins verwonderd over deze begroeting, en onttrok zich, met overhaasting, aan dezelve; maar, twee uren daarna, verscheen een officier met een' brief van den keizer voor den heer Ludwig, verzeld van een' kostbaren ring voor hem en honderd dukaten voor het werkvolk.

Een staaltje van hedendaagsch Fransch Kerklicht.

De *Etoile* van den 28sten February ll. discht ons, heel serieus, het navolgende artikel op uit de *Echo du Midi*:

"Verscheidene personen, behoorende tot het Stift van *Toulouse*, en bezocht met verschillende kwalen, hadden, door tusschenkomst van zyne Eminentie, Monseigneur den Kardinaal Aartsbisschop van *Toulouse*, den eerbiedwaardigen Prins van Hohenlohe in hunne genezing belangstelling ingeboezemd. Deze vrome kerkelyke heeft, ten gevolge daarvan, aan zyne Eminentie geschreven, dat hy, ten einde te voldoen aan het verlangen van deszelfs getrouwe onderhoorigen, op den 21sten en 3den Maart eerstkomende, des morgens ten negen ure, zyne smeekingen byzonderlyk ten Hemel zal opzenden, by de viering der heilige geheimenissen, voor de verligting (*) der personen, tot het Stift van *Toulouse* behoorende, welke den bystand zyner gebeden hebben ingeroepen. In dezen brief biedt zyne Hoogheid tevens zyner Eminentie de vurigste wenschen aan voor denzelven, alsmede voor het geluk van al de geloovigen zyns Bisdoms."

(*) Wy zouden dit woord met *ch* wenschen gespeld te zien. *Vert.*

De Jezuit en de Biechteling.

Een stervende biechtte aan een' *Jezuit*; waarna deze hem aan het oor schreeuwde: "Myn waarde broeder! wanneer gy in het Paradys komt, zeg dan aan St. Ignatius, dat het zyner Orde thans gezegend gaat."—"Ik zal het hem zeggen," stamelde de stervende, "*zoo ik hem daar vind.*"

Naïf antwoord van een' soldaat.

De maarschalk van Saksen, een' Grenadier ontmoetende, zoo als deze ter dood geleid werd om het stelen van een' kalkoen, zeide tot hem: "Ongelukkige! hoe kondt gy uw leven wagen voor vyf franks?"—*Wel Generaal! ik waag het immers dagelyks voor vyf stuivers.* Dit antwoord verwierf hem genade.

Madame Mère.

De moeder van Bonaparte, eene vrouw van verstand, maar hoogzuinig, leefde te *Parys* zeer eenvoudig, ook nadat haar zoon zich tot keizer had verheven. Thans verkreeg zy den titel van *Madame Mère*, en er werd haar een paleis, benevens een hofstoet, verleend. Intusschen verblindde haar al deze grootheid geenzins. Met een vooruitzigt begaafd, toen als overdreven geacht, spaarde zy groote geldsommen van hetgene haar voor haar huis was aangewezen. "Wie weet," zeide zy eens, vertrouwelyk, tot iemand, die haar desweg vertoogen deed, "wie weet, of ik niet nog eens al die koningen brood zal moeten geven!"

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal Zÿne Excellentie de Generaal Majoor, Gouverneur der Kolonie Suriname eenige voor de scheepvaart belangrÿke bÿzonderheden betreffende de baak aan de braamspunt aldaar, waaromtrent bÿ onze publicatie, op den 20sten November 1824 gearresteerd en den 25sten daaraanvolgende uitgevaardigd, bereids berigt gegeven is, aan ons heeft medegedeeld met verzoek om daaraan publiciteit te willen geven.

Zoo is het dat wÿ, in het belang van de scheepvaart in het algemeen, het navolgende ter kennis brengen van alle belang hebbenden om te strekken tot hun narigt; namelyk: dat de nieuw opgerigte baak op Braamspunt staat in het westen van het uiterste bosch op de punt zelve; dat haar voorkomen is, als dat van een in den mond der rivier geankerd groot schip aan welks top een vlag waait; dat de verste afstand waarop dezelve geheel vrÿ kan worden gezien, is drie mÿlen in de rigting van het Z. Z. W.; dat men echter de vlag welke acht ellen boven de hoogte der baak, die bÿna acht en twintig ellen is, uitsteekt, boven het bosch bÿ Braamspunt in de rigting van Z. W. t. W. op vier en een halve mÿl afstand kan zien uitwaaÿen; dat men de baak moet brengen in **Z. Z. O.** half O. of **Z. O. t. Z.** alvorens men, om de modder bank aanloevende, langs den Opperwal, de rivier kan inzeilen, handelende zoo als het lood en de omstandigheden bÿ eb, vloed, hoog of laag water en de diepte van het schip zulks vereischen, en daarbÿ in acht nemende dat men de lage strook, die zich door de wegspoeling van Braamspunt in het vaarwater uitstrekt en waarop een witte ton op een' tamelÿk hoogen staak geplaatst is, niet te nabÿ moet nemen.

Gedaan op Curaçao den 10den Julÿ 1826, het dertiende Jaar Zÿner Majesteit's regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie,
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad dato utsupra.
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Den 11den July 1826.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht Gouverneur dezer Eilanden heeft den Heer Isaac Rodriguez benoemd en aangesteld tot Wykmeester van de Wyk No. 3 in de Willemstad, in de plaats van den Heer D. C. Neuman dewelke overleden is.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Secretary van den Raad van Policie
den 14den July 1826.

DE Commissie uit den Ed. Achtb. Raad van Policie dezes Eilands, tot het aanhooren der bezwaren van alle belastingschuldigen of andere personen die eenige regten of gelden hoe ook genaamd aan de Koloniale Kas verschuldigd zyn, zal tot dat einde op aanstaanden Woensdag den 19den dezer des voormiddags, van Elf tot s'namiddags Een uur zitting houden, in de Raad Zaal op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam.

De Secretaris van den Raad voornoemd,
W. PRINCE.

Den 13den July 1826.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden &c. &c. &c. Zal de Boekhouder en Eerste Commis, waarnemende de werkzaamheden van het Ambt van Raad Contrarolleur der Financien, aan den minstbiedende verleenen de leverancie van Twee Duizend Ellen Coletten min of meer ten behoeve der Lands Slaven. Die gading hebben kunnen zich met beslotene billetten uiterlyk tot op aanstaanden Dingsdag den 18den July smorgens te tien ure op het Raad Contrarolleur Kantoor addresseren, alwaar ook het antwoord daarna te bekomen zal zyn.

De Boekhouder en 1ste Commis voormeld,
J. PH. BOSCH.

TE KOOP.

Bÿ AUGUST MULLER, beste soort van Mostard in Fleschjes, en Kanarie Zaad.

Den 14den July 1826.

NAAR BORDEAUX.

HET FRANSCHE BRIK SCHIP



LA SEYNE,
Kapitein BRIFFAUD.

Zal tegen het einde van deze maand vertrekken. Voor Passagie vervoege men zich by den Kapitein aan boord of ten Pakhuize van

A. MATTEY.

Julio 14, 1826.

PARA BORDEAUX.

EL BERGANTIN FRANCES



LA SEYNE,
Capitan BRIFFAUD.

Saldra al fin de este mes. Para Pasage se presenten al Capitan á bordo ó en el Almazen de A. MATTEY.

Den 14den July 1826.

TE KOOP OF TE BEVRAGTEN.

EEN of TWEE vaartuigen, laden omtrent 400 vaten elk; beide in de beste order, en kunnen binnen de 24 uren tyds gereed zyn zee te kiezen. Voor verdere byzonderheden gelief men zich te vervoegen by den Heer A. DE MEZA.

July 14, 1826.

FOR SALE OR CHARTER.

ONE or TWO vessels about 400 bils. burthen each, both in complete order, and can within 24 hours notice, be ready for sea. For particulars apply to Mr. A. DE MEZA.

Den 14den July 1826.

TE HUUR.

EEN groot Woonhuis staande en gelegen op Scharlo, toebehoorende aan de ondergeteekende, hebbende eene ruime plaats, Afdakjes en Regenbak. Te bevragen by,

DEWEDUWE WM. LEE.

July 14, 1826.

TO LET.

A spacious Dwelling House, situated at Scharlo, appertaining to the undersigned, having a large Yard, Outhouses, and Cistern. For particulars apply to

WIDOW WM. LEE.

Lÿst der sedert den 7den tot den 14den dezer aangebragte en onafgehaalde brieven.

Fernando Herrero	Ko Lukoor
Abig. van Sal. Senior	Maria Estefana Egay
Montrop	Elizabeth Martain
Salomon of Jacob Levy Maduro	Domingo Andiéo
Esperensa Koeymen	Maria Lopez
Maria Marta Bosche	Anna Martina
Jobs. Lingstuil w. z.	Maria Sonie Swart
M. J. Bello	Andres Eggi
Cina Cooroe	p. Craneveldt
Sill. de M. Penso	M. M. De Joy
Dianora Warval	C. Isenca Maduro
David Lopez Faneca	Elice
Magdaleno Monsanto	V. Malanda
Florina Martina	J. V. Ras
Damita Keyser	M. Capeloo
Stachi Caklyo	J. G. Naar

Curaçao den 14den Julÿ 1826.
A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JULY.

10.	golet Twee Broeders, Laclé	Aruba
	—— Mathilda, Brisbo,	St. Thomas
11.	bark Peter, George,	Porto Rico
13	golet Theresa, Requester,	Puerto Cabello
14.	golet Del Carmen, Lazaro,	Coro

UITGEKLAARD—JULY.

7.	brik Wm. Prince, Turner,	Amsterdam
	golet Juliana, Porier,	Cuba
8.	—— Perseverance, Boom,	Camana
10.	—— Eclipse, Conquet,	St. Thomas
	bark Aimable Soledad, Caravallo,	Coro
11.	golet Caraqueño, Ramires,	dito
	lantje Resistencia, Soaris,	Puerto Cabello
13.	golet Anita, Hansen,	Coro
	—— Dos Amigos, Guerra,	Coro
	—— General Sucre, Boardman,	P. Cabello
	—— Geertruida, Levy,	Porto Rico

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 16den July, ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. G. B. Bosch.

Naar luid van een' brief van Puerto Cabello gedagteekend den 11den dezer, had men aldaar de tÿding ontvangen dat de President Verlosser te Bogota was aangekomen.

Volgens mondelÿksche berigten met de aankomst van een vaartuig uit Puerto Cabello ontvangen, was men aldaar druk bezig om de troepen in de wapenen te oefenen. Eene oproeping is gedaan aan alle vreemdelingen, om wapens optevatten ter verdediging van het land.

Wy hebben eenige Londensche en St. Thomas nieuwspapieren van de jongste dagteekeningen doorgelezen; dezelven behelzen niet veel nieuwstydingen van aanbelang. Er wordt weder melding gemaakt dat de sterke vesting van Missolonghi werkelyk tusschen den 22sten en 23sten April in de handen der barbaren gevallen is. Dit berigt is ontvangen geworden op het koloniale kantoor, medegedeeld door den lord opper kommissaris van de Ionische Eilanden. Uit hetzelve blykt dat het garnisoen, wanhopig geworden zynde uit volkomen gebrek aan levensmiddelen, en den mislukten aanslag van de Grieksche vloot onder Miaulis, om die stad te provianderen, tot het besluit gekomen is om de plaats te verlaten. Ten gevolge van dien heeft men gewaagd met 800 man, geleid door twee oversten, een uitval te doen, hopende daardoor in het bezit te komen van één der batteryen, welke aan het strand gelegen zyn en verdedigd worden door eene zware magt Arrabieren; en de stad werd terzelfde tyd gedeeltelyk in brand gezet, om de aandacht des vyands aftekeeren. Men hoopte door dezen aanval een' weg te banen voor het overige van het garnisoen; maar dit plan werd ongelukkiglyk bemerkt door de Turken, en hunne posten werden daarop versterkt, van waar zy een verschrikkelyk vuur aanhielden, en verydelden daardoor de pogingen der Grieken om de battery intenemen. Deze werden verstrooid en moesten hunne redding in de gebergten zoeken. De Turken vielen toen in de stad en lieten allen die hen tegenkwamen over den kling springen of gevangen nemen. Het verlies van de Turken by deze gelegenheid wordt niet gemeld; maar de hevigheid van het gevecht laat zich door de daad bepalen, dat schoon er by de 3000 Grieken omgekomen zyn, in de stad en aan den voet van de bergen, er slechts 150 krygsgevangenen gemaakt zyn. Een groot getal vrouwen en kinderen hebben zich zelven om het leven gebragt, of zyn in de gragten verdronken geworden; maar omtrent 3000 vrouwen en kinderen zyn als krygsgevangenen opgebragt. De alarm welke door deze neerlaag is veroorzaakt, was schielyk aan die genen medegedeeld, welke deze gevaarlyke onderneming zouden gevolgd hebben. Zy namen toen de vlugt op de versterkte plaatsen digt by de stad. Midden onder deze verwarring rukten de Turken van alle kanten aan, en namen bezit van de fortifikatien, welke zy in den brand staken.

Uit deze berigten blykt het niet dat Ibrahim Pacha, gelyk men te voren gemeld had, gewond is. Hy heeft op den 2den April aanbiedingen van kapitulatie gedaan, beloovende het leven der inwoners te sparen, en dat aan hun zou toegelaten worden, naar eenig Turksche havens te vertrekken. Dit aanbod werd geheel van de hand gewezen.

Men voegt hier nog by dat op den nacht van den 22sten April, de overblyvende Grieken in de laatste oogenblikken, eene soort van bataljon quarré gevormd en de vrouwen en kinderen in het midden gesteld hebben; op deze wyze hebben zy gezocht een doortogt in de gelederen der Turken te banen, maar werden allen op de plaats omgebragt.

Wie verwondert zich niet te vernemen dat dit bloed bad, het gevolg is der staatkunde van eenige mogenheden van Europa, die het Christendom openlyk belyden.

Wy bemerken in gemelde kouranten dat de geldleening, welke door het Nederlandsche gouvernement gekontrakteerd wordt, de som van £3,500,000 bedragen zal, ten behoeve van Java en de andere bezittingen in de Oost.

De kinderziekte heeft aller verschrikkelykst gewoed te Port-au Prince (Hayti) en tot in het begin der maand Maart ll. waren er reeds veertig duizend menschen slachtoffers van geworden.

DE ADELTROTS DOOR DE SCHEIKUNDE BESCHAAMD.

Eene ware Anekdote.

In Duitschland verbreidt zich de lust tot de scheikunde gelykelyk met de liberale denkbeelden; waarvan de navolgende echte Anekdote tevens het bewys oplevert. Een Duitsch baron, van een aloud geslacht, hebbende de zestien kwartieren in elke linie, woonde te Berlyn de lessen in de scheikunde by van den vermaarden Hoogleeraar Klaproth, wiens verlies zoo algemeen betreurd wordt. Op zekeren dag, dat zich de baron weder naar het Laboratorium van den Chemist begaf, werd zyn rytuig omvergeworpen, en hy en zyn koetsier zoo zeer gekneusd door den val, dat de te hulp geroepen Arts vermeende, beiden te moeten aderlaten. De baron kwam hierdoor op den inval, om van

dit ongeval party te trekken, ten einde een vraagstuk op te klaren, dat hem meermalen had bezig gehouden. Hy wilde, namelyk, weten, of het bloed van een Duitsch baron en dat van eenen man uit het volk inderdaad van verschillende natuur zyn, gelyk men beweert. Diensvolgens, het produkt der beide aderlatingen in twee onderscheidene vazen opgevangen zynde, zond hy hetzelve aan den scheikundige, met verzoek om beide aan de allernaauwkeurigste ontleding te willen onderwerpen. Dezelve volbragt zynde, leverden zy dezelfde hoeveelheid op van yzer, kalk, magnesie, phosphas calcis, aluin, murias potassae et sodae, subcarbonas sodae, sulphas potassae, slymachtige extracti ve stof, en water. Alleen bevatte het bloed des barons twee honderdste deelen waters meer dan dat des koetsiers; welke byzonderheid ten voordeele des laatsten zoude strekken, byaldien dit gering verschil eenige opmerking verdiende. Men kan alzoo uit deze vergelykende ontleding besluiten, dat het bloed eens barons en dat van een gewoon mensch, physiek en chemiech, volkomen gelyk zyn.—De verlichte Edelman vereenigde zich gereedelyk met dit resultaat, en zond er onmiddellyk aan den onderwyzer van zynen zoon een afschrift van denzelven wel uitdrukkelyk aanbevelende, zulks ter kennisse des jongen barons te brengen, en het hem tol kenreize te herinneren, wanneer hy scheen over te hellen, om zyn bloed voor edeler en zuiverder te houden, dan dat van andere menschen.

HET LAND DER TEGENSTRYDIGHEDEN.

Daar is een land, waar een ongelukkige, die een appel tot zyn middagmaal gestolen heeft, of een zakdoek, om dat hy snuift, twintig jaren zyn levens aan de roeibank moet slyten; terwyl een ander, die tien millioenen heeft vervreemd, gerustelyk wandelt, den rotting in de hand, in de groote laan van het park zyns kasteels, en zich opblaast in eene loge van een groot theater; waar groote Mynheeren, die gedurende twintig jaren hunnen broederen de vaste en ligchaamskastydingen hebben voorgepredikt, jaarlyks voor hunne tafel alleen vyftig duizend franks *consumeren*, en zich geenerlei aardschen wellust tot zonde rekenen; waar een arme kommies dagelyks van 's morgens negen ure tot 's avonds arbeidt, om twaalf honderd franks te verdienen; terwyl een *Chef de Bureau* tien duizend franks wint met niets te doen;—waar men, van den eenen kant, de Tooneelspelers luidruchtig toejuicht, en aanmoedigt door ryke belooning, en, van den anderen, hen veracht by hun leven en eene eerlyke begrafenis weigert by hunnen dood; waar men op duizenderlei wyze de dieven martelt en den manslag met den dood straft, en intusschen de dobbelhuizen en de schermzalen wettigt; waar men het lidmaatschap verwerft van Akademien of geleerde genootschappen om zyne staatkundige denkwyze, en staatsman wordt om zyne letterkundige begrippen; waar men de strengste grondbeginselen van zedekunde belydt, en ten zelfden tyde de menschen met ligchaam en ziel koopt voor eenige bankbiljetten; waar lieden, die huishoudelykheid preken, het geld van anderen verspillen voor hunne eigene vermaken, terwyl hunne slagtoffers dikwyls van honger sterven; waar men, door een groot aantal byzondere personen, het goud ziet beschouwen als een tak van een zeer weelderig vlytbetoon, en ware vromen bykans zonder schoeisel rondwandelen; waar een *Arabier* behandeld wordt als een Christen, en een' Christen als een *Arabier*;—waar men, eindelyk, zich veel laat voorstaan op zyne beschaving, en de naam van *Jood* eene beleediging is.

Kent gy dit Land, Lezer! uit deze schets, door eenen bewoner van deszelfs hoofdstad zal ve ons geleverd? Ja! wy kennen het, tot onze schade en schande, maar al te wel!

FROM ENGLISH PAPERS.

LONDON, APRIL 11.

Brussels, April 6.—His majesty's Levee yesterday was, perhaps, the most numerous ever seen. Persons of all ranks were present: there were no porters, no guards, no janissaries of any kind, and no etiquette. Without any previous application, without formalities of any kind, people present themselves, inscribe their names, and are introduced into the Anti chamber, where whoever pleases sits down, while he may see his king standing in the next apartment, receiving with an affability which may be truly called paternal, whoever is presented to him in his turn, according to the list.

Foreigners who are accustomed to enter Royal residences only through a forest of bayonets, carbines, or halberts, and after having gone through a number of formalities, which are always troublesome, and often ridiculous, cannot believe their own eyes. It may be said, without exaggeration, that it is more easy to enter the abode of the king of the Netherlands, and to be received there as one might be by a good father, than it is in *some* countries not far off to approach a petty clerk, who will often affect the most insupportable arrogance, and the most ridiculous gravity.

The Levee yesterday was not over till seven o'clock. We observed several Catholic priests, and M. Libry Bagnano, famous for the sacrifices he has made for France, and the terrible return he has received for them.

His majesty will set out early to morrow morning for the Hague.

APRIL 17.

The *Brussels Oracle*, to the 12th of April, has been received. We copy from it the following particulars of an accident, which lately befel the king of the Netherlands:—

"*Brussels, April* 10.—During the short stay which his majesty made at Brussels, he went to visit the building, forming the left wing of the Royal Palace, which his majesty has given to prince Frederick. We heard a great deal at the time, of an accident which happened to his majesty, and might have had very serious consequences. All our Journals have thought proper to observe entire silence on the subject. This silence has been broken by the Journal of *Matthieu Lansbergh*, published at Leige, which, in an article, dated Brussels, April 6, relates the affair as follows:—

"'The king lately went to see the state of the work, and the new arrangement of the building. He went through the several apartments, some of which are not yet finished, or even floored. In one of the upper rooms, where the floor was not laid, his majesty, not seeing the danger, stood on the lath and plaster forming the ceiling of the room below. It gave way, and his majesty would have fallen through, had he not been caught under the arm by the two rafters. By the assistance of the persons present, and his own efforts, his majesty was extricated from this critical situation. We are assured that, with the exception of a slight scratch on the back, he has received no hurt, not even a bruise. When we reflect on the injury this fall might have done his majesty, we cannot help blaming the negligence of the persons who attend him, and forgot to warn him of the danger; for it is still very possible that the shock may affect his majesty's health.'"

APRIL 20.

Some extraordinary circumstances are reported respecting Hayti. Mr. Canning, it is said, took the same steps with France regarding Hayti, which he did with Spain and the South American States—sending a *formal* dispatch to declare, that if France did not recognise the independence of Hayti, England would. This, it is stated, led to the acknowledgment of the independence of the Republic. If the Haytien government had been aware of this circumstance, France, perhaps, would not have received any pecuniary compensation for the gracious act of acknowledgment.—*Globe.*

It is confidently stated that government are about to abandon the settlement of Cape Coast Castle, on the Coast of Africa; and that transports are about to proceed from this country to remove the garrison.

[From the *Etoile*, dated April 15.]

Letters from Vienna of the 8th April say. "To morrow the Father of the People will go out for the first time. Since the publication of this agreeable news, the inhabitants of Vienna have been preparing a general illumination of the city and suburbs, which will be very magnificent. The theatres were to be open to the public, gratis, on the 1st of this month. The Austrian Legation at Rome had a *Te Deum* performed, in consequence of the happy recovery of the emperor of Austria. The Pope, the Dowager Queen of Sardinia, and the Sacred College, were present. The Roman Journals affirm, that the Austrian troops occupying Palermo were preparing to leave it. The little fort of the Mole was to be given up to the troops of his Sicilian Majesty, on the 22d March.

Madrid, April 6.—It should seem that the measures of defence, and the extraordinary precautions, both on the coast of Galicia and that of St. Ander, and the Biscayan provinces, have been caused by information, which the government has obtained from the confessions of Bazan and some of his accomplices, and from the papers found on them. If we may believe reports, which are pretty well founded, the following is the substance of this information:—That there is at London, a Directing Revolutionary Committee, of which Mina is the president, and Romero Alpuente, Ruis de la Viga and Florez Estrada, Ex Deputies and violent Communeros, Members.

That the Revolutionists at London are formed into two Societies, that of the *Labradores del Bosque* (Labourers of the Forest,) and that of *Amigos del Bien*.

That these Societies are composed of French, Italians, Portuguese and Spaniards—that they discuss the means of revolutionising first, Spain; and that for this purpose the envoys of Mexico, Colombia, and Buenos Ayres, furnish the refugees with money. The principal expedition which they prepare is said to be intended against Gallicia, and to be commanded by a gentleman of that Province, lieutenant colonel Pineyro, of the artillery, a pretty good officer, who calls himself the Marquess de Bendana, though he is only the brother of the Marquess. Another Galician officer, Banas, formerly political chief of Corunna, well known for his exaggerated opinions, and by his influence on part of the population of that province, is now at Oporto, and has 6 000 muskets, commands on the Spanish frontier, near Tuy.

Two other Revolutionists, Caseda, a distinguished officer of artillery, and Pachew, his brother in law, formerly a Surgeon and Journalist, a man of real abilities, live at Lisbon, and correspond with persons of influence in Portugal.

Societies of Republican Masons exist, it is added, at Ferrol, Corunna, Santiago, Carthagena, Valencia, and Grenada, and communicate with the Committee at London. That the ex deputies, Ovalle and Polo, are intrusted with what concerns Gibraltar; and lastly, that a French ex colonel, who is lame of the right foot, was to go secretly to Spain at the end of February.

APRIL 21

Letters from Madrid, received yesterday, state, that the person appointed to adjust the English claims with the Spanish commissioners, is about quitting Madrid for London, without any arrangement as to the claims. Great fears appear to be entertained in the Spanish capital as to Cuba; levies of men continue to be ordered by the government, but there is no money to carry any expedition into effect. The English merchants, who have obtained the exclusive privilege of introducing cotton goods into Spain, have paid for the grant four millions of reals, which appears to have relieved the immediate wants of the court.

A correspondent informs us that a letter has been received from Lima, in which it is stated that Bolivar has positively refused to take any part in the dispute between Brazil and Buenos Ayres.—*Edinburgh Observer.*

APRIL 22.

MINING IN BUENOS AYRES.

[Extract of a Letter from Buenos Ayres, January 25, 1826.]

During the last twelve months, every arrival from England brought us accounts of the formation of Companies for working mines in South America, which promised to relieve us from the want of circulation, that has so long cramped our exertions. We believed every thing favourable to our views—there were no bounds to our hopes; but, alas! there is nothing certain in this sublunary world; all of a sudden we see the hand of death on the mining Companies. Here is our own Rio de la Plata Association already defunct, quite dead; a ship, the Margaret, sails for England in a few days, with the Miners, and other persons, about 50 in number, sent out last year by the said company to carry on their imaginary operations, Captain Head, the Commissioner in the chief direction and management of the concern, returns home in this packet, sorrowfully sick of his mining adventures; he has failed in the attempt to discover treasures where none ever existed, for not even the patient and economical Spaniards could do any thing here. I am not acquainted with captain Head—have not been in his company, nor exchanged a word with him—but I must say that he has acted like an honest man, in breaking up this fraudulent and ruinous scheme, as soon as he found out the true nature of it. The Shareholders ought to be thankful to captain Head for not persevering in throwing away their money, as other mining agents are doing, for their own private emoluments.

The accounts we have of the English companies in Chili and Peru are not more favourable, their agents are doing all manner of outrageous things, and seem determined to persist in their scandalous conduct as long as money holds.

Bills to a very large amount, drawn by all these mining commissioners on the directors in London, are in circulation here. I hope they will be paid; I am afraid of such paper; no prudent man would give value for it.

APRIL 24

[From the *Courier Français*.]

The ship les Cinq Freres, bound for Alexandria in Egypt, sailed for Marseilles on the 14th, in the morning. It had on board a certain number of officers, with the rank of chiefs of battalion or captains. We could mention their names, if the ministry should be tempted to deny the fact which we allege. From the statements which we find in the letters of our correspondents, we are authorised to ask the ministry the following questions:—

"Are there at Toulon chests (resembling chests of arms) destined for Egypt, which were to have been shipped at Marseilles, but which will be sent another way, that the public may not be informed of it, and that the consignment may remain secret?

"Have the ships of the Royal Navy which have been to Alexandria, or are going thither, no more artillery, ammunition, and *musket* put on board, than the quantity prescribed by the regulations according to the rate."

The ministry will doubtless no more answer these questions than all the others which have been addressed to it on the same subject. But this very silence will be a new proof of its barbarous partiality for the Pacha of Egypt, and of its secret alliance with the scourge of the Christians of the East.

[From the *Pilot*.]

Paris, April 20.—The *Diario de Roma*, of 8th April, announces, that on the 20th of March, the Greek fleet, of sixty sail, arrived before Missolonghi,

FROM ST. THOMAS PAPERS.

MAY 27.

London, April 10.—Extract of a letter from Hamburgh, 11th March:—The coronation of the emperor Nicholas is deferred from the month of September to that of October. It is stated, that more than 20.000 conspirators have been already discovered, and an immense number of noble families are implicated in this affair. We are assured that more than 12 000 persons are already arrested.—*Paris paper.*

Java.—Bengal papers of December 31st, contains intelligence from Java to the 27th of October, which is of a very disastrous character, and represents the insurgent's force at 40.000 men. The Dutch garrison at Solo were reduced to such distress as to eat their own horses. A Penang paper states that Soerabaga was in possession of the insurgents, and that the Dutch were hemmed in and surrounded in Samarang.

JUNE 3.

London.—A considerable sensation has been excited among the British residents in Russia, by their having been called upon to take the following oath:—"We, the undersigned subjects of his British majesty, and others, members of the British Church, make oath and swear upon the Holy Evangelists, that we will be true, faithful and submissive to his Imperial majesty, the most gracious and great sovereign, the emperor Nicholas Paulovitch, Autocrat of all the Russias; and to his son, Alexander Nicholarivitch, and the successor to his Imperial majesty's Throne, who may be appointed, and that we will guard and preserve the rights and privileges belonging to his power & might, which have been decreed, or may be decreed hereafter, to the best of our understanding, power and ability; and likewise that we will endeavour, as much as possible, to forward all that may relate to the real service of his Imperial majesty, and the just interests of the Empire within these realms. So help us God, and His Holy Word, through Jesus Christ our Lord, Amen."

Many of our countrymen have, naturally enough, objected to take it, and have made very strong remonstrances against a proceeding which they deemed at variance with their duty to their own monarch—the more so, because no other foreigners had been called upon to take it. We apprehend, however, that against the oath, properly understood, there is no ground of complaint. It is in accordance even with our own law. Lawyers distinguish between natural and local or temporary allegiance—the first due from native subjects—the other due from an alien so long as he remains within the king's dominions. The words "within these realms" limit the operation of the oath.—*Globe.*

BOSTON, May 15.

FROM HAVANA.

Extract of a letter to the editor of the Baltimore Chronicle, dated April 26.

"Since my last, the only thing new is the arrival of a Spanish ship of war, the Saffino, from Cadiz and Cuba, having on board three Brigadier generals for this garrison, which at present is very large; much to the astonishment of every enlightened person here, one of them is a black man, who rendered essential service in Peru, but the captain general, no doubt, will not permit him to take the command of a brigade even of the black troops here; it is even whispered he will be sent back. The Spanish squadron, consisting of the Guerrero 74, and five very large frigates were according to the last accounts, at St. Jago de Cuba, they are under the orders of admiral Laborde, and it is rumoured they are destined for the Main, "which, if so," will be declared in a state of blockade.

As to our internal situation, all is quiet, and since the late communication of your president on the subject of the Panama Congress (as regards the Islands of Porto Rico and Cuba,) has been received, public confidence has entirely been restored and no dread is entertained of an invasion—at the same time, general Vives is actively employed in placing every department upon the most efficient footing. The island is devided into four military divisions, each division commanded by a general officer of known talents and experience; these are again sub-divided into 32 sections, each under the orders of a tried officer; troops have been sent from here to fill up the different posts, and no country, I assert, presents at this moment so military and secure a state of defence. The amount of troops at present in the whole Island may be calculated at 25 000 men.

We have a frigate and 2 brigs of war in the harbour, which, with the squadron at Cuba, composes the Spanish naval force in those seas.

It requires a large sum to maintain so very large a force, and I am of opinion the intendant will have to lay on heavier taxes, which will be very impolitic, as the people of this country, like all others, are not very great friends to high taxation.

We are informed by a gentleman from Port au Prince, Hayti, whose information may be relied on, that forty thousand persons died in the vicinity of Port au Prince, of the Small Pox, in the last six months preceding the 3d of March last.—*N. Bed. Mer.*

JUNE 7.

London, April 24.—An English man of war has sailed, we learn, to enforce the cessation of hostilities in Greece. No effectual opposition appears to be anticipated from Turkey; and, in consequence, an immediate armistice is expected. The future government of Greece is a consideration secondary, or at least subsequent to that of her release. But to a Turkish protection, or even nominal superiority, there will, we trust, be no countenance afforded by an enlightened and Christian state in Europe. The protectorate of more than one great sovereign applied to the condition and politics of a dependent, would be a species of partnership pregnant with future discord. If Greece is to have a protector, let it, then be a single protector. If it be true, that in his conferences with the duke of Wellington the emperor Nicholas has abjured all designs upon the sovereignty or dependence upon the Greek nation, and has even declared his willingness to leave that people under the sole protection of England, as Englishmen we might hesitate to refuse the compliment; but we do not feel eager to take advantage of it—England has *ramified* enough.

The only foreign intelligence of any importance respects our commercial interests with the Independent States of South America, and is of an unpleasant nature. It is stated, in dispatches from Mexico, that the Mexican government has declined to ratify all the articles of the commercial treaty, by which we had stipulated for a free admission, and upon a low scale of duties, of all articles of British manufacture and produce. It is said, that the members of the executive government, the president and ministers, are decidedly in favour of British interests, and unanimously desire that the treaty should be concluded and ratified in the terms proposed by the British cabinet. But, it is, added, that the Senate and Congress acting under American influence, are exerting themselves to render the endeavours of the British members abortive. The disagreements have proceeded so far, that one of our consuls there, Mr. Ward, is to return to England immediately, but Mr. Morier is to remain.—*Bell's Messenger, April 3.*

JUNE 24

[From the *Liverpool Mercury*, May 19.]

GREECE.

Fall of Missolonghi.—We lament to state that despatches were on Monday received at the colonial office, from the lord high commissioner of the Ionian Isles, announcing that the fate of the longdefended fortress of Missolonghi was finally decided on the night of the 22d and 23d ult. It appears that the garrison, having become desperate from the total want of provisions, and the failure of the Greek fleet, under admiral Miaulis, to throw supplies into the town, determined to retire from the place. A sortie was accordingly made by 800 men, under two chieftains, with the hope to gain possession of one of the batteries upon the shore, which was defended by a large body of Arabs; and the town was partially set fire to at the same time, with the view of diverting the attention of the besiegers. It was hoped, that, by this attack, a way would be opened for the remainder of the garrison; but this plan had been foreseen by the Turks, and their posts were so strongly reinforced, from which they kept up a tremendous fire, that the Greeks, attempted in vain to force a passage, by carrying the battery; the body, led by the two chieftains, dispersed, and endeavoured to save themselves by gaining the mountains. They then poured into the town, and put to the sword, or made prisoners, all who opposed them. The loss sustained by the Turks on this occasion is not reported; but the obstinacy of the conflict may be estimated by the fact, that although between 2000 and 3000 Greeks perished in the town, and at the foot of the mountain, only 150 are reported to have been taken alive. Of the women and children, a considerable number are said to have destroyed themselves, or to have been drowned in the ditches adjoining the town; but above 3000 of this description have been returned as prisoners. The alarm caused by the dispersion was quickly communicated to those who were to follow in the hazardous enterprise, and they sought shelter in the most tenable places near the town. In the midst of the confusion the Turkish troops rushed on from the sea and land side, and took possession of the fortifications, to which they set fire. It does not appear that Ibrahim Pacha was wounded, as had before been stated. He had, on the 2d of April, offered terms to the town, engaging that the lives of the inhabitants should be spared, and that they should be at liberty to proceed to any port of the Turkish dominions; but these proposals were rejected. Thus, after a protracted and almost hopeless resistance, ending in desperation, arising from the most terrible privations, have the brave defenders of Missolonghi nearly all perished under the sword of the merciless invaders of their rights and territory;—and the Christian nations have calmly permitted the sacrifice, without interposing the slightest aid or mediation to avert this murderous destruction of human life! What may now be done, after this devastating war has raged unchecked in the Morea till almost every field is covered with the slain, would do but little towards palliating this unworthy apathy; but we trust, for the honour of human nature, that something will yet be done to prevent further carnage. The rulers of the great European states appear to be actuated, in their acquiescence to Turkish tyranny, by a policy unworthy of enlightened nations.—a change in which is devoutly to be wished,—for we may venture to say, that to pursue it further is to continue to outrage the best feelings of the people of this country, and, we may add, of the enlightened and humane throughout Europe.

Russia and Turkey.—We find in the *Journal des Debats* of a late date, an article respecting the relation between Russia and Turkey, which, if true, appears of considerable interest at the present moment. That article states that M. de Minziscky, the Russian ambassador at Constantinople, had recently delivered a note to the ministers of the Porte, which seemed dictated by the energetic M. Strogonoff, the former ambassador, and which did not limit its demands to the evacuation of the provinces on the Danube. That note is said to demand—1st. The liberation of the Servian deputies, and repression of the abuses of which they complain. 2. The restoration of the power conceded to Russia by the treaty of 1779, to grant letters of protection to certain Greeks of the Morea, and of the right of protection to the Greek worship stipulated for in the treaty of Jassy in 1791, and in that of Bucharest in 1812 (those conventions having been shamefully violated by the murder of the Patriach, and the massacre of the Greek clergy;) and 4. The restoration of the fortresses on the Phasis. The *Journal des Debats* adds, that neither the Porte itself nor the ambassadors of its Christian allies were prepared for this ultimatum. The latter, accordingly, despatched couriers to their respective courts, soliciting instructions how to act on this sudden emergency. The answer was, that they should use all their endeavours to induce the Porte to agree to the Russian demands within the time specified for the termination of an amicable arrangement, which was to be the 20th instant. The chief minister of the Porte had, when the account is said to have come away, given no answer to these demands, nor even shown any indication of the resolution which his government intended to adopt.

A letter from Smyrna, dated April 3, states, that Sir Hudson Lowe had a narrow escape from falling by the hand of a fanatic Frenchman, who took it into his head to avenge his country upon the gaoler of Napoleon. The account states,—"The French consular agent, Perry got into the house where Sir Hudson resided, and finding the doors of the apartments shut, he broke them open, and destroyed all the effects of Sir Hudson, who was fortunately absent on board a ship. Perry was armed with a dagger, and in his blood-thirsty rage declared aloud that he should find means to get at the murderer of Napoleon, his former master. He was arrested, and is now kept in strict confinement in the Consulate. Since this event, Sir Hudson has remained on board the English ship."

The Dutch government are negotiating a loan of £3,500,000 with a view to afford relief to Java and their other possessions in the East, where an enormous expence has been incurred in protecting them against the attacks of the native powers.

London, May 17.—The *Courier Français* of Sunday states that when Missolonghi fell, on the 22d of April, at the last moment the remaining Greeks formed a kind of square battalion, the women and children were placed in the centre; all endeavoured to open themselves a passage through the Turks, and all were massacred!

The Turks have the same notion as the machinery breakers. Some years ago, a printer went to Constantinople, and set up his case and press. The Prime Vizier hearing of his arrival ordered him to be arrested. The unfortunate man of letters was charged with a serious offence. He was told that 30,000 clerks lived every day by multiplying copies of public and private documents, and, consequently, that multiplying copies by the art of printing would deprive all those persons of bread. The printing press and letters were thrown, by order of the government, into the Bosphorus, and the printer narrowly escaped the bow string. Yet there are, no doubt, more writers than before the invention of printing, and the printers to boot.

Fiscaal's Kantoor, den 14den July 1826.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 22 oncen voor een Reaal; kennende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 15den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

NOTICE.

THE Undersigned beg leave to inform their Friends and the Public, that the claims which Mr. SAMUEL GOODMAN has publicly asserted to have against them as partners to the late Firm of GOODMAN, PRETTO & Co., are proved to be entirely erroneous, as per the award of the arbitrators, nominated by both parties.

St. Thomas, 23d June, 1826.

DD. PRETTO, Hr.

JOS. M. MONSANTO.